

Opavští studenti pomáhají v první linii

Vysokoškoláci dobrovolně pracují v nemocnicích i sociálních zařízeních

OPAVA Studenti Fakulty veřejných politik Slezské univerzity v Opavě se v aktuální pandemické krizi starají o nemocné a jedince, kteří potřebují pomoc. Více než sto se jich dobrovolně zapojilo do prací v nemocnicích, domovech pro seniory i školách a mnohde tak pomáhají řešit situaci s akutním nedostatkem personálu.

V průběhu minulého týdne bylo například zapojeno do těchto aktivit už kolem sto dvaceti studentů oboru Všeobecná sestra. Pomáhají v nemocnicích například celým Moravskoslezským krajem, a to jak na běžných, tak covidových odděleních. „Ve Slezské nemocnici v Opavě pracuje čtyřicet osm studentů, ve Fakultní nemocnici Ostrava máme aktuálně dvacet sedm studentů, v Městské nemocnici Ostrava třicet, další vykoná-

jí praxi v nemocnicích v Krnově, Karvině, Trinci nebo například v Sanatoriu JIH v Ostravě. Někteří z nich již sami prodělali onemocnění Covid-19 a po uzdravení se opět vrací pomáhat, čehož si velice vážíme,“ říká prodávka pro nelekárské zdravotnické programy doc. PhDr. Yveta Vrublová, Ph.D. s tím, že jejich počty se proměňují každým dnem. Daní studenti nad rámec běžné praxe například ve Slezské nemocnici v Opavě pomáhají i na odborných místech na covid či triáži pacientů, tedy rozřídění potenciálně nakažlivých od ostatních. Někdy to mají přitom velice složité nejen kvůli špatnému počasí i občasné nervozitě a neochotě příchodících. „Práci všeobecné sestry jsem si vybrala, miluji ji, ať už bude situace jakkoliv složitá, my to zvládneme. Hlavně musíme zatnout zuby a navzá-

jem si pomáhat. V této nelehké situaci je nejdůležitější ohleduplnost, sounáležitost,“ říká dr. hačka Sabina Mitregová.

Pomoc v seniorcentrech, dětských domovech i školách

Do pomáhání se ale zapojují také studenti dalších oborů. Kupříkladu z druhého ročníku studijního programu Sociální patologie a prevence Fakulty veřejných politik v Opavě. I v těchto časech pokračují dobrovolně v zákonem povolené pedagogické praxi. „Dvě naše studentky a jeden student pomáhají na Základní škole Edvarda Beneše v Opavě. Ta funguje nyní jako takzvaná „sběrná škola“, která se stará o děti pracovníků integrovaného záchranného systému a pracovníků v sociálních službách. Studenti byli v této škole na praxi ve školní družině,

Studenti pomáhají, kde se dá.

Ilustrační foto

Ani v současné náročné situaci neváhali a byli ochotni pomoci při péči o děti,“ chválí mladé pomocníky garantka odborné praxe studijního programu Sociální patologie a prevence PhDr. Vladimíra Kocourková,

Ph.D. Krom toho další studenti dobrovolně vypomáhají například v Seniorcentru Oáza v Litultovicích, Psychiatrické nemocnici v Opavě, Dětském domově Čeladná, Dětském centru Čtyřlístek i jinde.

Nové zkušenosti jim pomohou do budoucna

A stále vyčítá nekončí. Studenti programu Veřejná správa a sociální politika pro změnu pomáhají zajišťovat chod zařízení administrativní činnosti například v domově pro seniory ve Slavkově, Vile Vančurova, Domově Vesna v Orlově, Domově pod Vinnou horou v Hlučíně, Sociálním zařízení města Bílovice či Armáde spásy. „Jsme moc rádi, že naši studenti mohou své poznatky ze studia využít v praxi a v těchto nestandardních podmínkách načerpat nové zkušenosti. Velmi si vážíme, že jsou ochotni pomoci zvládnout tuto nelehkou dobu často i nad rámec svých povinností,“ vyzkazuje všem dobrovolníkům z řad Slezské univerzity vedoucí oddělení pro informace na Fakultě veřejných politik Magdaléna Hájková.

Obdivuju sestřičky a pečovatelky, jak všechno zvládají, říká Tereza Sochorková

Jednou ze studentek, které dobrovolně pomáhají na Opavsku v těžkých časech, je Tereza Sochorková z Opavy. Je jí devatenáct let a na Fakultě veřejných politik v Opavě studuje první ročník oboru Sociální patologie a prevence. Během toho v současné době vypomáhá v Seniorcentru Oáza v Litultovicích.

■ Počítá se vám vaše práce v seniorcentru do praxe nebo jde čistě o dobrovolnou aktivitu?

Na tuto otázku zrovna neznám odpověď, ale i kdyby se to nepočítalo, je to dobrá zkušenost do budoucna.

■ S čím tam konkrétně pomáháte a jak je to náročné?

Nedělám přímo jen jednu věc. Když je potřeba pomoci s roznošením jídla, tak pomáhám roznášet,

popřít a krmit pacienty, kteří to sami nedokážou. Jinak asistuji pečovatelkám a sestřičkám při jejich práci. Je to velmi náročná práce, já jsem měla štěstí, že jsem kolem sebe měla tak skvělý kolektiv, jako je v Oase. Kdykoliv, když jsem něco nevěděla, tak jsem mohla přijít a sestřičky mi rády pomohly. Opravdu obdivuji všechny sestry a pečovatelky, jak to všechno s úsměvem na tváři a s přehledem zvládají.

■ Proč jste si vybrala zrovna Seniorcentrum Oáza v Litultovicích?

Moje maminka pracuje v agentuře Oasa přes sedmáct let jako zdravotní sestra a zeptala se mě, jestli bych nechtěla jít do Seniorcentru v Litultovicích jako dobrovolnice. A já souhlasila.

■ Jde na klientech vidět strach z pandemie? Už se tam objevily nějaké případy?

Nevím. Nevím, jak se to projevuje, ale nějak vyděšení. O žádných případech neví.

■ Vy strach nemáte?

Myslím si, že většina lidí má vel-

mi zvládá. Pokud člověk omezí aspoň trochu kontakt s lidmi a dodrží hygienické zásady, tak se nemá čeho bát.

■ Jak to seniori zvládají, když musí být odloučení od svých blízkých?

Určitě je to pro seniory těžké, ale pečovatelky a sestřičky se jim snaží pobyt zpříjemnit.

■ Jak se vám nyní studuje, když je doba taková, jaká je? Jakým stylem teď pro vás výuka na vysoké škole funguje?

Studujeme z domova přes internet. Pro mě je to určitě o dost náročnější, než kdybych byla ve škole.

Ani po proděláném covidu jsem s návratem do nemocnice neváhala, říká Dominika Klanicová

Klobouk dolů před Dominikou Klanicovou. Dvacetiletá studentka druhého ročníku programu Všeobecná sestra na Fakultě veřejných politik v Opavě, která žije v Ostravě, pomáhá ve Fakultní nemocnici Ostrava. Během té doby se tam nakazila koronavirem, přesto se po proděláné nemoci do práce vrátila, aby pomohla v kritické situaci, kdy je akutní nedostatek zdravotního personálu.

■ Promiňte, že se ptám, ale vy sama jste prodělala koronavirus, že ano? Jaký jste měla průběh? A

to jste se nakazila během praxe?

Ano, je tomu tak. Prodělala jsem onemocnění Covid-19

způsobené novým koronavirem SARS-CoV-2. Měla jsem remitentní horečku, což znamená, že jsem měla trvale horečku. V mém případě střídající se od osmatřiceti do jednácti stupňů, a neregulující na antipyretika, což jsou léky proti zvýšené teplotě. Dále jsem měla silné bolesti hlavy, kloubů a páteře a ztrátu chuti a čichu. A ano, nakazila jsem se během praxe v nemocnici.

■ I po této zkušenosti jste se rozhodla vrátit a dále se starat o potřebné, což je obdivuhodné. To jste neměla ani chvíli myšlenky na to, že už se raději nevrátíte? Rodina vás od toho neodrazovala?

Určitě jsem ani na malou chvíli neváhala. Kromě studia zdravotní sestry jsem zároveň i dobrovolným zdravotníkem v neziskové společnosti Rescue team – Ostravakom, kde jsme již v první vlně pomáhali ve všech možných činnostech ke zvládnutí této mimořádné situace. Ať už to bylo šití roušek, distribuce desinfekcí a ochranných pomůcek v karanténě oblasti Uničovsko, nákupy pro seniory a osoby v karanténě, nebo také doplnění lidských zdrojů v nemocnicích. Už během první vlny jsem byla ve Slezské nemocnici v Opavě, kde jsem si na vlastní kůži zažila, jak těžká tato práce momentálně je a jak je potřeba každé ruky, která může po-

moci. Rodina mě rozhodně neodrazovala, spíš naopak. Bydlím se svým přítelem v Ostravě, je také zdravotník, takže mě plně chápe a plně podporuje.

■ Proč jste si vybrala právě ostravskou nemocnici? Jak se tam daří zatím situaci zvládat?

Fakultní nemocnici v Ostravě jsem si vybrala z několika důvodů. Tato nemocnice je jednak blízko mého bydliště, ale hlavně je to i smluvní vzdělávací zařízení s výbornou kvalitou, kde mohu kromě pomoci také nasbírat spoustu zkušeností, které se mi určitě budou v budoucím zaměstnání hodit. Původně jsem byla na jednotce intenzivní péče neurochirurgie a nyní po proděláné nemoci Covid-19 jsem na oddělení chirurgie. Z mého pohledu je situace na těchto odděleních zatím dobrá. Nastavila se patřičná opatření, a i díky nim se aktuální situace zatím zvládá.

■ Co přesně tam děláte a s čím pomáháte?

V této době děláme vše, co je potřeba, ať jde o práci sesterskou nebo ošetřovatelskou.

■ Jaký je rozdíl mezi teorií ve škole a praxí? Nelitujete zpětně, že jste si vybrala velice těžký obor, a to jak psychicky, tak fyzicky?

Určitě nelituji. Rozdíl je samozřejmě znatelný. I když nás škola připravuje dobře, tak praxe je praxe a ta vás naučí nejví-

ce. Navíc každá nemocnice má své zavedené postupy a ty se jinak než praxí ne naučíte. Určitě jsem si mohla vybrat jednodušší obor studia a následnou práci, ale tato práce podle mě dává opravdu smysl, protože pomáháte lidem, a sester je potřeba, ať je krize nebo ne.

■ Je vidět, že už zdravotníkům v tomto náročném období docházejí síly? Jak vás mezi sebe zkušené sestřičky přijaly?

Vidět to je na každém rohu. Nároky na zdravotníky jsou teď vyšší než normálně, a to se na nich i projevuje. Nepřispívají tomu ani nastavená opatření. Už jen dvanáct hodin v respirátoru je náročné a v momentě, kdy nastane potřebná situace a musíme nasadit „skafandr“, tak práce je podstatně složitější. Osobně obdivuji všechny pracovníky na covid jednotce intenzivní péče, kteří v tomto musí vydržet celou směnu. Dokud si to člověk nezkusí, nedovede si to ani trochu představit. A náš kolektiv? Já myslím, že jak na každém jiném oddělení, ve většině je dobrý. Jsem moc ráda, že mě přijaly a rychle mi pomohly se seznámit se vším potřebným, abych se hned zapojila. Rozhodně tomu přispívá i mladší kolektiv, který na oddělení máme.

■ Můžete popsat příběh některého pacienta, který vás takřka jako dostal a už ho nikdy nezapomenete?

Hned tak mi vyzvaly na mysl dva. Jeden je takový osobní, kdy jsme na oddělení měli staršího pána, prakticky dědečka. Byl velmi milý a vzhledově mi strašně moc připomínal mého již zesnulého dědečka brigádního generála Zdenka Škarvadu. Moc ráda jsem se o něj starala. Druhý byl pán na neurochirurgické JIP, který měl mnohočetné fraktury po celém těle, pneumotorax a vážné kombinované krvácení do mozku, které utrpěl při střetu s autem, když jel na elektrokloběnce. S pánem to vypadalo moc špatně, i lékaři byli skeptičtí. Rodina ho denně navštěvovala a hodně se o něj zajímala. Jednoho dne, když jsem přišla do práce, pán byl náhle při vědomí a plně komunikoval. Jeho obrovské zlepšení bylo až zážitek. Během pár týdnů se natolik zlepšil, že dokonce odcházal po svých domů za rodinou.

Tomáš Pustka

Svato-martinské hody
11.-13. 11. 2020

CAVALLO RESTAURANT

Kachní stehno	109 Kč
Husí stehno	179 Kč
Celá husa 4 kg (omezený počet, objednávky 24 hodin předem)	799 Kč

Přílohy

Bílá zeli	39 Kč
Červená zeli s jablky a švestkami	39 Kč
Variace zeli	39 Kč
Variace knedlíků	33 Kč

Výdej přes výdejní okénko od 11 do 14 hodin.
Při objednávce nad 1000 Kč možnost rozvozu až k Vám.

Garantujeme čerstvé servírování

Objednávky na tel.: +420 732 478 564